

مقدمه بی بز
طرح دوباره
جامعه‌شناسی
آموزش پرورش (۱)

آموزش پرورش بخش مهمی از بار جریان اجتماعی گردن را به دوش دارد، به همین دلیل از ابتدای تکوین علم جامعه شناسی محل اعتماد و توجه بوده است.

از آنجا که گاستن از نابرا بری اجتماعی و نزدیک شدن به عدالت اجتماعی و رفاه و اشاعه، تخصص و مهارت‌های فنی به توپمار وظایف دولت افزوده شد، آموزش پرورش گه وسیله، مهم تحقق این مقاصد تلقی می‌شد، دوباره اذهان دانشمندان اجتماعی را به خود جلب گرد. بخصوص گه دیدگاه‌های انتقادی در فلسفه و علوم انسانی، مفروضات این دیدگاه‌ها و نتایج آنها را به انتقاد می‌گرفت.

این مقاله این دیدگاه‌های انتقادی را مورد بحث قرارداده و چنین عنوان گرده است که در قلمرو جامعه‌شناسی آموزش پرورش جدید دو نوع مسئله تشخیص داده می‌شود که اولی ناظر به موضوعیت محتوای آموزش پرورش (شناخت ایدئولوژی آموزش پرورش) است و دومی در ارتباط با کنش متقابل میان معلم و شاگرد در کلاس است. آقای "علی ذکاوتی قراگزلو" با بهره‌گیری بسیار از مقاله "بیل ویلیام سن" (Bill Williamson) تحت عنوان :

"Continuities and Discontinuities in the Sociology of Education."

این مقاله را به انجام رسانده‌اند.

دیر زمانی است که آموزش پرورش مورد توجه و علاقه‌جماعه شناسان قرار گرفته است. مطالعه آموزش پرورش، هم برای "امیل دورکیم" (Emile Durkheim) و هم برای "کارل مانهایم" (Karl Mannheim)، استغلال ذهنی مهمی سود، وقوف به

نامه پژوهشکده
سال‌چهارم، شماره ۱-۲۵۹
بهار و تابستان ۱۳۵۹

و اس خطرو در مورد جامعه‌شناسی آموزشپرورش جدید، بسیار جدید است. بسیاری از مطالب آن در حقیقت هم جدید است و نه روشنگر. وانگی، ذیربسط بودن بعضی جسم اندارها را که حتی در بررسی مسائل به اصطلاح جدید آن نیزه کارگرفته شده‌اند، می‌توان مورد سوال قرار داد.

بحث حاضر چهار مرحله دارد. نخست کوشش خواهم کرد دریافت خود را از جامعه آموزشپرورش جدید در طرحی شتابزده ترسیم کنم. از این‌رو، لازم می‌آید که در قدم بعدی، جسم اندارهای جدیدی را که اکدامیں نظام علمی در جستجویشان است بیان شود. در مرحله‌هشتم، سوم در بارهٔ علی‌بیدایی وضع استقالی مورد بحث، چند فرضیه ارائه می‌دهم و می‌کوشم نشان دهم که تحولات جدید، ویژگی‌های اصلی شان را از کجا دارند. و سرانجام این پرسش را که الگوهای پیشین بالقوه‌چه امکاناتی برای توسعهٔ پیشرفت داشته‌اند، بررسی خواهم کرد. این پرسش، طبعاً به ملاحظه، این امر می‌انجامد که به راستی الگوهای نوتاً چه اندازه "سو" اند.

دریافت من از جامعه‌شناسی آموزشپرورش جدید، کمابیش همان نقطه نظرهایی است که "م. بانگ" در کتاب "دانش‌کنترل" ارائه داده است.

در این کتاب، کوشش شده است تا با سهره‌گیری از نظریات "مازکس و بر"، "امیل دورکیم" و "جورج هربرت مید" (G.H. Mead)، نوع پرسن‌هایی که جامعه‌شناسان باید دربارهٔ آموزشپرورش مطرح کنند، دوباره تعریف شود. نقطه‌آغاز این کوشش، توجه به نظریه‌یعنی است که هم "بانگ" و هم "بازیل برنشتاین" (Basil Bernstein) به شرح آن همت کردند. بسیاری این نظریه، جامعه‌شناسان، زمانی پس دراز تعریف مسئولان اجرائی را از "مسئلهٔ واسطه" (Danseoir) در مدرسه، بنایه ادعای "برنشتاین"، از برخورداری سطحی فراتر نرفته است. به نظر مطالعه، آموزشپرورش، پذیرفته‌اند. ونتیجه اینکه مسائل مهم مربوط به شیوهٔ انتخاب و انتقال "دانش" (Knowledge) در مدرسه مسکوت مانده و مطالعهٔ فرآیند اجتماعی شدن در مدرسه، بنایه ادعای "برنشتاین"، از برخورداری سطحی فراتر نرفته است. به نظر اسن‌دو، دیگر مدرب‌سازانی توان به سادگی نهادی آدم‌ساز (People-Processing) دانست که در آن "درون - داد" (Input) انتخاب و درجه بندی می‌شود تا اطمینان حاصل آید که "برون - داد" (Output) آنطور که باید و شاید با برابر خواهد بود. جراحت که مدرسه بیش از هر چیز، عامل انتقال فرهنگی و کنترل اجتماعی است. با این مقدمه پیش‌کشیدن پرسن‌هایی در بارهٔ اصول حاکم برگزینش‌دانش قابل انتقال به نسل آینده، امکان پذیر می‌شود.

اینک، می‌توان بیش‌هایی کنترل متقابل میان شاگردان و معلمان را، بیش‌هایی ساختمان واقعیت و "شکل‌گیری" (Formation) هویت‌قلمدادکرد. از این دیدگاه، سیاست اصلی

این حقیقت که نهادهای آموزشپرورش به عنوان عوامل کنترل اجتماعی، دیگرگویی فرهنگی و حتی گریش اجتماعی، در بسیاری از جامعه‌ها ایجادگر نقش برجایمنی هستند. ریشه اصلی علاقه، این دو جامعه شناسی به آموزش پرورش بود. از آن رمان به بعد، آثار مکتوب در زمینهٔ نقش آموزش پرورش، بی‌اعراق، به صورت یکی از موقوف‌ترین رشتدهای تخصصی جامعه‌شناسی در آمده است. آنچه مایهٔ مسرت بسیاری از جامعه شناسان شده است، اینست که دست کم در تئوری پیوند بین جامعه‌شناسی آموزشپرورش با طبقهٔ اجتماعی گسیخته است، اگرچه ممکن است تنها شمار اندکی از جامعه‌شناسان از فرط مسرت، بی‌ذیرنده که بهنه‌هی عمل نیز چیزی شبیه به برابری فرصتها در آموزش پرورش، تحقق یافته است.

جامعه‌شناسی آموزشپرورش در حال حاضر وضعی انتقالی دارد و قالب‌های تئوریک آن از نو طرح ریزی می‌شوند. این اندیشه‌کاریست چشم اندازهای نظری گوناگون، چون پدیدار شناسی، کنش متقابل سمبولیک و روش شناسی قومی "انتنومت‌سودلوسوی" (Ethno Methodology) در مسائل آموزشپرورش، چه نتایج بالقوه‌ی می‌تواند داشته باشد. شوری وصف‌پذیر به با کرده است. امید است که پرسش‌هایی جدیدی در مورد مسائل قدیمی تر پیش کشیده شود و مسائل نوعی، مسائل انسانی‌گردد. کتاب‌هایی که "ر.ک. براؤن" (R.K.Brown) و "م. بانگ" (M. Young) ویراسته‌اند، با آنکه نویسندگان در این کتابها هر چند مقالهٔ اساسی را در شرح و توضیح این چشم اندازهای نوبه رشته، تحریر در آورده‌اند. تنها گوشی از سیمای کلی آنها را ترسیم کرده‌اند.

جامعه‌شناسی آموزشپرورش‌شیئی نیست، بیش‌است، مجموعه‌ی از منابع و مأخذ یاره حل‌های مسائل نیست، فرآیندی از تحقیق، نوشتار، بحث و تدریس است که در موسسات گونه‌گون بسیاری جریان دارد. وضع استقالی، که پیشتر به آن اشاره رفت، در علوم انسانی و مطالعهٔ انتقالی و مطالعهٔ انسانی داده شده است. در متن زمینه‌هایی چنین گوشه‌گون، بیش‌می‌رود. در این میان، آن دسته از مفروضات که این کوشش برای جامعه‌شناسانه‌اند پیش‌شدن در بارهٔ آموزش پرورش بر آنها استوار است، نیز تن به دیگرگونی داده‌اند. در حقیقت، امروزه در انگلستان شاید هیچ کرسی دانشگاهی نتوان یافت که از این وضع استقالی تابع نباشد. "جامعه‌شناسی آموزشپرورش جدید" در برخورد با این مسئله سه‌شیوهٔ خاص خود، نمونهٔ بسیار حالی از دیگرگونی برنامه، درسی ارائه می‌دهد که خود نیاز به تحلیل دارد.

در بارهٔ نتیجه، چنین تحلیلی پیش‌داوری نمی‌توان کرد، اما من آنرا دست کم در وارسی توشه، فکری مان سودمند می‌دانم. در هر نوآوری فکری، این خطر نهفته است که اهمیت الگوهای پیشین دست پائین گرفته شود و یا بمنگرش‌های جدید، بهای بسیار داده شود،

در کلاس درس، سنیز بر سر شروعیت آنچه که تدریس می شود، است و نیز بر سر "تصویار خود" (Self- Conception) و هویتی که به افراد ارزانی می شود. آموزگاران بیاری این دیدگاه، مربیان مخصوصی نیستند که به سهم خود کودکان را در امر پادگیری، بیاری می دهند. آنان تازمانیکه از پدیرش اصول حاکم بر عملکرد مدرسه سرباز نزده اند، عاملان کنترل اجتماعی اند و کارشان بروارندن "الگوهای شناختی" (Cognitive Patterns) کودکان به طریقی ست کنوانسیون مخالفاند پیشی را آنان سلب کد. آموزگاران، سازندگان جهان اند، نه ویران کنندگان آن و پیشه، آنان کنترل اند پیشه است.

"پازیل برنشتا بن" ، در مقاله "خود، برای مطالعه، فرآند اجتماعی شدن در مدرسه زبان جدیدی طرح می کند که مفاهیم اصلی آن از "دورکیم" گرفته شده است . در این مقاله، نقش برنامه های درسی، روش های تدریس و نظام سنجش در فرآیند اجتماعی شدن مورد توجه است و از اینجا ، مستقل و حتی خنثی و بی طرف دانستن ساخت مدرسه در نظام اجتماعی نفی می شود .

جامعه شناسی آموزش پرورش جدید عمدتاً در گیر دو نوع مسئله است : مسئله اول، دانشی است که انتقال آن از راه مدرسه مناسب قلمداد می شود. به اعتقاد "بانک" ، برای شناخت ساخت قدرت در جامعه باید برداشتی های خود درباره گزینش دانش در نظام آموزش پرورش بیفزاییم . مسئله دوم، که پرجاذبه تر از اولی می نماید، ساخت کنیش متفاہل میان معلم و شاگرد در کلاس درس است .

یکی از ویژگی های جامعه شناسی آموزش پرورش جدید آن است که بسیاری از بدیهی انکارهای معقدان به آموزش پرورش رادر مورد مدرسه و آموزش پرورش مورد انتقاد قرار داده است . مهمتر اینکه این نوع انتقاد و پرداختن به مسائل بنیادی، از نظریه های جامعه شناختی مایه می گیرد و این چیزی است که جامعه شناسی آموزش پرورش قدیم از آن بی سهره بود . بهمین دلیل، در بیش های جدید از تجربه گرایی نگرش های پیشین و مطححت گرایی سیاسی آنها دیگر نشانی مشهود نیست و به سیاست های آموزش پرورش توجیهی نمی شود. اگرچه این امر به معنای بی توجیهی به بنای اجتماعی سیاست های اجتماعی بیست .

اینک به مرحله دوم بحث خود می پردازیم . عبارت "جامعه شناسی قدیم" "مشخصا" برینش گروه کوچکی از نویسندگان دهه ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ اشاره دارد . این نویسندگان چگونگی "تداووم" (Persistence) الگوهای تابراک را مورد توجه قرار دادند و آن را به صورت یکی از مهمنزین مباحث روز در آوردند . نویسندگانی چون "ج. دبلیو. ب. داگلاس" (A.H.Halsey) و "ا. ه. هلسی" (J.W.B.Douglass) نشان دادند که به رغم

خوشبیانی افکار عمومی ، نابرابری ها در آموزش پرورش نه تنها همچنان تداوم یافته اند بلکه آن چنان بنیادی اند که احتمال آنها جز از راه توزیع عادلانه، منابع و دگرگونی ریشه هایی وجود نظرهای اجتماعی نسبت به آموزش پرورش امکان پذیر نیست . کار این دو نوستنده، در برنامه های تربیت معلم و نیز سیاست های اجتماعی نفوذ چشمگیری داشته است و از این این جهت کمتر کسی را بارای برابری با آنهاست.

کسانی چون " هلسی " و " داکلاس "، بیش از هر چیز، به دو موضوع توامان عدالت اجتماعی و کارآمیز آموزش پرورش توجه داشته اند و دارند، از اینرو، کارآنان رابخشی از سنت " ریاضیات سیاسی " (Political Mathematics) در انگلستان می توان به شمار آورد . خواست اصلی آنها آنست که سیاست های آموزش پرورش برایه شناخت حقایق اجتماعی " نابرابری " (Inequality) و " تدارکات نابرابر " (Inequal Provision) (بنابرگدد . آنها در آرزوی نظامی سویاں دمکرات اند که در آن، انسان ها از برابری بیشتری برخوردار باشند .

اشاره به سه نکته در باره این سنت تحقیقاتی ضرور است : نخست آنکه، جامعه شناسی قدیم، به نظر من با نفعی تقدیری بودن نابرابری ها در آموزش پرورش و تکیه بر پیش فرض های اقتصاد بازار اجتماعی در فهم رابطه میان طبقه اجتماعی و فرست های آموزش پرورش، تلویجاً " قائل به نوعی تئوری " چندگانه " (Pluralistic) قدرت اجتماعی است و از این جهت تفاوت آن با جامعه شناسی آموزش پرورش جدید بسیار ناجیز است . دوم آنکه، گرایش زیاد به پراگماتیسم، آن را از جامعه شناسی جدید، که با این خصلت به کلی بیکارنده است، متمایز می کند . این گرایش، بیشتر از روابط بسیار نزدیک جامعه شناسان آن دوره با شخصیت ها و مراجع تصمیم گیری ناشی می شده است . در حقیقت بسیاری از تحقیقات و مطالعات این گروه از جامعه شناسان، به سفارش مقامات سیاسی انجام می گرفت . بدون توجه به این نوع روابط، شناخت دقیق ویژگی های جامعه شناسی انگلستان، امکان پذیر نیست . سوم آنکه، ساست های اجتماعی ملهم از این نحوه تفکر، همه به گونه هایی با شکست رو برو شده اند و دیگر کسی را امید آن نیست که افزایش بعداد مدارس و تشکیل مدارس جامع، نابرابری ها را در آموزش پرورش از بین ببرد . " هلسی "، خود، این ساست ها را " لیزال " می نامد و در توجیه شکست آنها، نارسایی تئوری یادگیری را عنوان می کند . او با تجدید نظر در باره هی از دیدگاه های پیشین خود، موفقیت هر سیاستی را در جهت کسب نیازمندی میان موفقیت تحصیلی و پایگاه طبقاتی، موقول به تحقق دگرگونی های بنیادی تری در سطوح اجتماعی دیگر می داند .

جامعه شناسی جدید سی کمان از تأثیر تجربه، تلح شکست اصلاحات آموزش پرورش در

(Mass Education) را در بریتانیا با تحولات اقتصادی و ایدئولوژیک ناشی از صنعتی شدن، مرتبط نشان دهند.

آنان در حالی به تحلیل امر تهیه و "تدارک" (Provision) آموزشپرورش می پردازند که آنرا "خط انکسار" (Fraction Line) بین نیروهای اقتصادی و ایدئولوژیک- متعارض می دانند: بین نیاز به پشتکار و "فرمانبری" (Docility) نیروی کار از بکسو و از سوی دیگر، نیاز به درجه بی از تحرک آموزشی پرورشی - که هم پاسخگوی خواسته های سیاسی طبقه کارگر باشد و هم نیاز صنایع را به نیروی انسانی ماهر (Trained) برآورد - .

اگر آنچه تا کنون در باره نیاز به مطالعات تاریخی کفته ام درست باشد، بر نکته دیگری تاکید می توان کرد و آن اینکه نوع تحقیق پیشنهادی من عدتنا" در گیر ارتباط میان آموزشپرورش و طبقه اجتماعی است، جراحته ای از این راه است که تاثیر گروههای اجتماعی مختلف با قدرت های موعتر اجتماعی مختلف را بر آموزش پرورش، می توان "ارزیابی" (Assess) کرد.

سرانجام باید گفت جستجو در "وضع های" (Situation) بادگیری گونه گون برای یافتن گزیری برای برآمدهای آموزشی پرورشی ، همانقدر سیک سرانه است که تلاش برای کشف ساخت قدرت از راه مطالعه، " برنامه تحصیلی" (Syllabus) . بوجی این گونه تلاشها ، در مورد اول زاده آگاهی از شکست محظوظ است و در مورد دوم ناشی از گرایش بیشترش به نوعی "رادیکالیزم" (Radicalism) تردید آمیز . در آخر کار نیز این هر دو مورد به مشکل واحدی می رساند و نازمانیکه جامعه ما به رفکر و پادوی مغازه نیاز دارد و گروههایی از مردم قدرت آن را دارند که فرزندان خود را برای همیشه از این گونه مشاغل به دور نگهدازند ، این مشکل همچنان باقی خواهد بود . از این دیدگاه ، جامعه شناسی جدید را باید نوعی روانشناسی اجتماعی رادیکال دانست که هرگاه مقصود در کلاس درس باشد از ارج چندانی برخوردار نخواهد بود و یا حرکتی "نیم خیز" است در جهت پیش کشیدن پرسش های جدید در مورد مسائل فدیم با این فرض ضمیم که آموزشپرورش ، نهادی خود مختار است .

زیرنویس ها

۱ - در تهیه این مقاله از منبع زیر استفاده شده است :

Michael Flude and John Ahier, (ed), *Educallity, Schools and Ideology, Continuities and Discontinuities in the Socio-*

logy of Education" by Bill Williamson Croom Helm, London, 1976, pp. 3 - 14.

۲ - "فیلیپ آبرامز" (Philip Abrams) ، با اشاره به معاہبی که در جامعه شناسی برای برخورد با مسئله قدرت به کار گرفته می شود، می نویسد:

"جامعه شناسی سیاسی بالسویه از مقاومت به پیشازمانی آید: الیت (Elite) (Crest)، الیت فونکسیونل، الیت استراتژیک، اقتدار حاکم، "اقشار مسلط" (Dominant Strata) (Gentry)، غیر حاکم، طبقات حاکم، طبقاتی که "سیاست" (Politics) خود را اعمال می کنند، گروههای دارای حق و تو، گروههای موظفه، اجرائی و سیاری دیگر از اشکال قابل تصور ساخت قدرت. و این در حالیست که نوع تحقیق "تجربی" (Empirical) که توامان مطالعات ساخت قدرت است، امکان داوری در باره: مدعاهای نویسندگان مختلف را از ما سلب می کند. بدینسان گروهی از نویسندگان، از وجود بد طبقه، حاکم در انگلستان سخن می رانند و گروهی دیگر، فائل به وجود طبقه‌ی برتر ولی غیر حاکم‌اند و سراجام گروه سومی، طبقاتی بودن حکومت را بقی می کنند. اما مسئله اینجاست که اگر ما اصرار داشته باشیم برای پرشنوهای خود، پاسخ هایی ساییم که قویاً و منحصراً در بستر زمان حال جا داشته باشند، هیچگاه برای پرسش‌هایی جون: "آیا در انگلستان طبقه، حاکمی وجود دارد" پاسخی رضایت‌بخش نخواهیم یافت. . تحلیل ساخت قدرت، بعنایکیزیر باید تاریخی باشد، چنین تحلیلی لاجرم باید فرایندهای "تملک" (Appropriation)، "ازدست‌دادن" (Loss)، "همزاری" (Defense) و "تضاعف" (Aggrandizement) را مورد مذاقه قرار دهد و به بیان دیگر، اصول حاکم بر "مکانیسم" (Mechanics) شکل‌گیری ساخت‌ها در طول زمان را بر دایره، بحث برزد. و نه اینکه تنها به الگوهای توزیع - آنهم جدا و گستته از "عمل در زمان" (Temporal Action) - بپردازد. بدین ترتیب، این حقیقت که فن (تکنیک) های تحقیقی ما با این نوع تحقیق - که مورد انتقاد است و نه آن نوع که پیشنهاد می شود سازگار است، عذری نمی تواند باشد، هر چند، سیاری می کوشند تا با پیش کشیدن آن، ماهیت مسئله، اصلی را بپوشانند. "از: نطق افتتاحیه، انتشارات دانشگاه "دورهام" (Durham)، سال ۱۹۷۲.

ترجمه: علی ذکاوی قراکزلو

را گه توسط آقای "دکتر اصغر عسکری خانقاہ" استادیار دانشگاه تهران، از زبان فرانسه ترجمه شده است، و دارای گلچیه و اژه های متداول در مردم شناختی است، به طور منظم چاپ خواهد گرد تا بدینوسیله دانشجویان و پژوهشگران علوم انسانی و اجتماعی از چکونگی کار برد دقیق واژه ها و مفاهیم آن در مردم شناختی، و نیز درجه اختلاف یا هماهنگی و تطابق آنها با اژه های مشابه در جامعه شناختی، آنکاهی بیشتری یابند. باشد که در این راه خدمتی به جامعه دانش پژوهان، به ویژه به پژوهشگران مردم شناختی و جامعه شناختی که آنکاهانه در راه پیشبرد اهداف علوم اجتماعی کام بر می دارند، ارائه شده باشد.

*

علائم اختراعی

All.	: .	آلhanی.
Angl.	: .	انگلیسی.
Ant.	: .	متضاد.
Syn.	: .	متواوف.
Ep.	: .	همسر (زن).
Fe.	: .	دختر.
Fr.	: .	برادر.
Fs.	: .	بسر.
Ho.	: .	شوهر.
Me.	: .	ما در.
Pe.	: .	پدر.
Sr.	: .	خواهر.
V.	: .	نکاه کنید به.
